

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Рада молодих учених РДГУ

МАТЕРІАЛИ
***XVIII Всеукраїнської науково-
практичної конференції здобувачів вищої
освіти та молодих учених***
**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

14 травня 2025 року

м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: Матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих науковців. Рівне: РВВ РДГУ. 2025. 490 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

ПАВЕЛКІВ Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф. – голова оргкомітету;

ПЕТРЕНКО Оксана Борисівна – доктор пед. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

САЧУК Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

ВОЙТОВИЧ Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

ПАВЕЛКІВ Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

ПАНЧУК Ірина Іванівна – доктор філос. наук, проф.;

ГУДОВСЕК Оксана Анатоліївна – кандидат пед. наук, доц.;

МАКСИМЦЕВ Юрій Романович – кандидат фіз.-мат. наук, доц.;

ГРИЦАЙ Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

МАЗУР Дмитро Володимирович – доктор філос., доц.;

ПОЛІЩУК Ірина Віталіївна – доктор філос.;

ШИРОКИХ Анастасія Олегівна – доктор філос., доц.;

ПОНОМАРЕНКО Вадим Юрійович – заступник декана ППФ;

КРАСИЛЬНИКОВ Андрій Сергійович – голова студентської ради РДГУ, здобувач освітнього ступеня бакалавр ППФ;

ШУЛЬГАЧ Марія Ігорівна – здобувач ступеня PhD;

ТАРАСЮК Дарина – здобувач освітнього ступеня магістр ФІП та МВ;

ШИЛАН Ангеліна – здобувач освітнього ступеня бакалавр ПФ.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 29 травня 2025 р.).

ТРАДИЦІЇ КОЗАЦЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕНТАЛІТЕТУ

Тарковська Ю. М., здобувач ступеня в/о «Магістр» І курсу

Янцур Л. А., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри дошкільної педагогіки і психології та спеціальної освіти імені проф. Т. І. Поніманської

Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна

Вітчизняна психолого-педагогічна наука розглядає використання українських традицій в освіті як проблему соціокультурного розвитку дитини, забезпечення єдності освіти і національної культури, гуманізації виховання, що утверджує право дітей на різнобічний особистісний розвиток на вітчизняних культурних засадах (І. Бех, А. Богуш, Н. Бондаренко, Я. Возняк, В. Гаврилюк, Н. Гавриш, В. Кузь, Н. Охрименко, Т. Поніманська, С. Русова, М. Стельмахович та ін.).

У Базовому компоненті дошкільної освіти представлені сучасні погляди на проблему використання українських традицій для виховання дітей в процесі здійснення різних видів діяльності.

Традиції представляють собою суспільні національні цінності, елементи культурної спадщини, що історично склалися і набули сталої форми з давніх часів, які зберігаються, передаються та оновлюються у суспільстві в цілому чи в окремих соціальних групах.

В українській педагогічній практиці впродовж віків складалася національна школа, побудована на традиціях і звичаях народу, з урахуванням здобутків педагогічної думки в її історичному розвитку. Справжнє виховання є глибоко національним за суттю, змістом, характером та історичним покликанням.

Нація – це насамперед система різноманітних природних, психічних, духовних, історично обумовлених ознак характеру, інтелекту, психології певної культурно-історичної спільності людей, яка формується протягом віків, є складовою та невід’ємною частиною її самобутньої матеріальної та духовної культури. Ці національні характеристики зазвичай називають менталітетом.

У сучасний складний час військового вторгнення Росії система освіти України покликана ще інтенсивніше відроджувати, пропагувати, впроваджувати демократичні народні традиції у справі навчання і виховання підростаючого покоління, що складалася упродовж віків та які відображають національну самобутність українського народу – вільного і незламного.

У Концепції національно-патріотичного виховання в системі освіти України (Наказ № 641 МОН України, 16.06.2015) зазначається, що національне виховання передбачає формування громадянина, який високо цінує свою громадянську, національну та особисту гідність, совість і честь. Виховання – це насамперед засвоєння кожною особистістю культури рідного народу, його національного духу, історико-культурної спадщини.

Україна має багаті й різноманітні вітчизняні педагогічні традиції. Починаючи ще з епохи Трипільської культури (IV-III тис. до н. е.), наші предки створили багатий фольклор, міфологію, багатогранне народне мистецтво, глибинну символіку, національні традиції, які як основні засоби народної педагогіки, виховної мудрості,

успішно виховували підростаючі покоління в самобутньому національному, гуманістичному, демократичному дусі. Справжнім феноменом патріотизму в історії України стало запорізьке козацтво. Воно глибоко і різнопланово вплинуло на історичну долю українського народу, на формування національної самосвідомості. Багатовіковий визвольний козацький рух покликав до життя унікальне явище української культури – козацьку педагогіку.

Козацька педагогіка як невід’ємна складова української етнопедагогіки акумулювала в собі вироблені віками та апробовані часом традиції виховання молоді. Широко практиковані навчання і виховання козацьких дітей мали дуже багато національно самобутнього (в цілях, завданнях, традиціях, засобах впливу на особистість тощо). Їх відрізняли цілісність, багатство ідей і настанов козацької виховної мудрості, що становили собою і теоретичну, і практичну частини специфічної та самобутньої козацької педагогіки.

Ретроспективний аналіз джерел свідчить про певну етапність у дослідженнях козацької педагогіки залежно від соціально-політичних обставин. Перший етап вивчення традицій козацького виховання пов’язується з історичними етнографічними і фольклорними записами XIX-початку XX століття і знайшов своє відображення у працях відомих істориків В. Антоновича, М. Аркаса, М. Грушевського, Д. Дорошенка, М. Костомарова, І. Огієнка, П. Чубинського, Д. Яворницького та ін.

З 1930-1990 років проблеми козацької педагогіки в Україні, за невеликим виключенням, практично не досліджувалися.

Наступний етап педагогічних досліджень пов’язаний із здобуттям Української суверенності. Дослідженням процесів становлення системи освіти запорізьких козаків та козацької педагогіки в цілому, присвячені наукові праці сучасних вчених, а саме: Б. Ведмедки, О. Губка, М. Дмитренка, В. Задунайського, П. Ігнатенка, В. Каюкова, П. Кононенка, В. Кузя, Ю. Руденка, М. Стельмаховича, Б. Ступарика, А. Цюся та ін.

Виникнення і розвиток козацької педагогіки були підготовлені всією еволюцією життя українського народу. Вона ввібрала в себе ідейно-моральні, емоційно-естетичні, психолого-педагогічні надбання наших пращурів від часів Трипільської культури, Київської Русі до сьогодення.

У Концепції «Українська козацька педагогіка» зазначається, що термін «козацька педагогіка» охоплює зміст, ідейну спрямованість, національні виховні традиції українського народу, які він виплекав упродовж століть для захисту рідної землі від постійних чужоземних навал, для гартування молодого покоління у дусі подвижництва і героїзму. Цей термін позначає систему народно-педагогічних і наукових знань, ідей та інших цінностей, які вже більше 500 років займають чільне місце в національній системі освіти і виховання. Батьки і вчителі – патріоти завжди виховували дітей, підлітків і юнаків на історичному, культурному і мистецькому матеріалі, який розкриває героїчне життя і подвижницьку діяльність С. Наливайка, К. Косинського, П. Сагайдачного, Т. Федоровича (Трясила), Б. Хмельницького, Д. Нечая, І. Богуна, І. Виговського, І. Мазепи, П. Орлика, І. Сірка та багатьох інших провідників українського козацтва.

В епоху українського Відродження (XVI – XVIII ст.) козацька педагогіка як складова народної виховної мудрості сягнула вершини свого розвитку.

Основна мета козацької педагогіки – формування в сім’ї, школі та громадському житті козака-лицаря, мужнього громадянина, захисника рідної землі з яскраво

вираженою українською національною свідомістю і самосвідомістю, дійовим патріотизмом, високим рівнем духовності.

Як зазначає В. Кузь та Ю. Руденко, основними завданнями козацької педагогіки є:

- готувати фізично загартованих воїнів-захисників рідного народу від чужоземного поневолення, ворожого агресії;

- виховувати в підростаючих поколіннях український козацький характер, світогляд, ідеали та інші національні й загальнолюдські духовні цінності;

- формувати високі лицарські якості, глибокий український патріотизм, інші моральні чесноти, гуманізм, почуття милосердя;

- виробляти непримиренність і ненависть до всього лихого, ворожого гуманній сутності людини, уміння боротися з такими явищами і перемогати їх;

- виховувати готовність до альтруїзму, надання пріоритетності громадським обов'язкам, інтересам української нації, Батьківщини;

- виховання громадян, які б розвивали культуру, економіку та інші сфери життєдіяльності народу на світовому рівні.

Слід підкреслити, що козацька педагогіка як система народних і наукових ідей, положень, звичаїв, практичних дій, виховних цінностей набула чітко окреслених ознак у XVI ст., коли українське козацтво утвердило себе як найпотужніша національна суспільно-політична сила. На кінець XVI ст. козацько-лицарські традиції виховання молоді вже становили певну систему – козацьку педагогіку. Традиції козацької педагогіки поглиблювалися і зміцнювалися не лише в родинному, а й у громадському вихованні.

Педагогічна мудрість козаків сприяла зміцненню української системи виховання, яка на той час досягла апогею свого розвитку. Під могутнім захистом козацьких збройних сил в Україні діяли різні типи навчальних закладів, зокрема й академії (Острозька – з 1576 р., Києво-Могилянська – з 1615 р.), що стали визначними центрами вищої освіти, науки і культури як України, так і всіх східнослов'янських земель. Чимало козацьких лідерів (гетьманів, полковників, сотників, кошових отаманів та ін.) мали вищу освіту, вивчали українську народну і світову філософію, логіку, психологію, історію, риторику, поезику, оволодівали латинською, грецькою, старосврейською, польською, німецькою та іншими мовами.

Поряд з академіями, колегіумами, братськими, дяківськими, церковними, монастирськими школами, народними професійними школами мистецтв і ремесел (кобзарства, гончарства, бортництва та ін.) працювали й козацькі січові, сотенні та полкові школи, а також школи джур. Козацькі школи діяли у полкових і сотенних містах та містечках України, вони мали своєрідну побудову (як правило, їх влаштовували при церквах поруч із госпіталями і вони мали загальноосвітній характер). У цих школах учні ознайомлювалися з медициною, астрологією, метеорологією, вчили також латину, пітику, арифметику, риторику, геометрію, географію, астрономію, військову справу.

У всіх цих навчально-виховних закладах панував волелюбний дух козацтва, повага до людської гідності. Про це свідчить те, що коли у той час у школах Західної Європи в системі педагогічних прийомів допускали використання різок, в козацьких та братських школах цього не було.

Українське козацтво XVI–XVIII ст. утвердило систему освіти на принципах гуманізму, демократизму й народності. В учнівському колективі дотримувались

принципів самоврядування, що нагадувало козацьке. Учні обирали із свого складу двох отаманів: одного для старших, другого – для молодших. Якщо ті не виправдовували довіру, після закінчення навчального року їх переобирали.

Отже, козацька педагогіка сформувалася як частина народної педагогіки в її вершинному вияві, вона формувала в підростаючих поколіннях українців синівську вірність рідній землі, Батьківщині, народу, виховувала в них незламну силу духу, стійку волю і високу козацьку мораль, лицарські якості.

ВИКОРИСТАННЯ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Уманець С. В., здобувач ступеня PhD, кафедри теорії і методики виховання

Петренко С. В., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри інформаційних технологій та моделювання

Рівненський державний гуманітарний університет. м. Рівне, Україна

Цифрова трансформація сучасної освіти зумовлює активне впровадження новітніх технологій, зокрема генеративного штучного інтелекту (ШІ), з метою підвищення ефективності та індивідуалізації освітнього процесу. Генеративний ШІ – це вид алгоритмів машинного навчання, здатний створювати новий контент (тексти, зображення, рішення тощо) на основі аналізу великих обсягів даних. У контексті навчання такі системи відкривають широкі можливості для персоналізованого підходу до здобувачів освіти, адаптуючи навчальні матеріали й завдання до їхніх індивідуальних потреб і рівня підготовки. Міжнародні стратегічні документи наголошують на потенціалі штучного інтелекту для підтримки персоналізованого навчання [1, с. 3]. В Україні також приділяють увагу використанню технологій ШІ в освітньому процесі: зокрема, ухвалено національну концепцію розвитку штучного інтелекту, що окреслює напрями впровадження AI в різні сфери, включно з освітою [2, с. 1], а серед пріоритетних напрямів застосування ШІ в освітньому процесі визначають індивідуалізацію навчання [3, с. 9].

Використання генеративного ШІ в освітньому процесі дає змогу реалізувати принципи студентоцентричного навчання на практиці. Моделі ШІ можуть автоматично підлаштовувати навчальний контент під індивідуальні можливості та прогрес здобувача освіти. Наприклад, такий ШІ-тьютор здатен генерувати різноманітні завдання й пояснення: якщо студент має труднощі з певною темою, система запропонує додаткові роз'яснення або вправи для закріплення; якщо ж, навпаки, швидко опанує матеріал – надасть складніші творчі завдання. Таким чином, кожен здобувач освіти отримує персоналізовану траєкторію навчання, що сприяє підвищенню мотивації і кращому засвоєнню знань.

Залучення генеративного ШІ не скасовує ролі викладача, а змінює її акценти. ШІ виступає інструментом, що доповнює педагогічний досвід, але не замінює живого спілкування та наставництва. Викладач має спрямовувати і контролювати роботу студентів з ШІ: навчати їх формувати ефективні запити (prompts), критично

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Адах В. Г. «Я-КОНЦЕПЦІЯ» У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ЯК ПРОФЕСІОНАЛА В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	3
Бердар Я. П., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК КУЛЬТУРИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ В ЗАКЛАДІ ОСВІТИ	5
Белова С. В., Маліновська Н. В. КОМУНІКАТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА	8
Білоус В. В., Пустовіт Г. П. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ	11
Білоус С. О., Баліка Л. М. ВИХОВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СЕБЕ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Богатирська Д. Ф., Тітова Л. О. NEARPOD ЯК ЗАСІБ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ	15
Богущька Ю. А., Федорова Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ МЕТОДІВ І ПРИЙОМІВ У РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА	17
Бондарев О. Д., Павелків О. М. ФАХОВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ В ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	19
Бугайченко М. Р., Гурський В. А. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗВУКОВИМОВНИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	21
Ваколюк А. М. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ ГРИ ЯК МЕТОДУ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	24
Василець К. В., Богачик М. С. THE IMPORTANCE OF STUDENT-CENTERED APPROACHES IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING	26
Войтович І. О., Шадюк О. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПРАВИЛАМИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	28
Войтович М. П., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМИ	31
Волошин В. Ю., Совик Т. О. МЕТОДИ РОБОТИ ЛОГОПЕДА ІРЦ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХОМОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ	34
Воронова А. І., Маліновська Н. В. СЕНСОМОТОРНИЙ ПІДХІД У КОРЕКЦІЇ РОТАЦИЗМУ В ДОШКІЛЬНИКІВ	37
Годунко Т. П., Совик Т. О. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО ЗАСОБАМИ ЛОГОПЕДИЧНОГО ЛОТО	39
Гордовський Ю. В., Войтович О. П. ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ З ГЕОГРАФІЇ	41
Грицаюк Т. А., Баліка Л. М. ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	43
Гусак Т. О., Сілкова Е. О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	46
Давидюк Н. В., Улюкаєва І. Г. РОЛЬ ЗАСОБІВ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА У ВИХОВАННІ ЕСТЕТИЧНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ	48
Даньшин М. М., Петренко О. Б. ГЕНДЕРНИЙ АНАЛІЗ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ УПРАВЛІНЦІВ-ЛІДЕРІВ	50

Дибач А. М., Янцур Л. А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРОЦЕСІ КОНСТРУЮВАННЯ ТА ВИГОТОВЛЕННЯ ОРИГАМІ	51
Драганчук В. М., Улюкаєва І. Г. ВИХОВАННЯ ПРАЦЬОВИТОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	55
Євтушок В. В., Косарева О. І. ФОРМУВАННЯ УМІНЬ БУДУВАТИ РЕЧЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗНМ	57
Євтушок Л. В., Косарева О. І. НАОЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПМР	60
Зень Г. С., Козлюк О. А. ГОТОВНІСТЬ ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗНМ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	63
Золота Л. С., Тітова Л. О. CANVA: ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	65
Калько Н. А., Косарева Г. М. АНАЛІЗ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ З ПРОБЛЕМ КОРЕКЦІЇ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ	67
Камінська Д. І., Дичківська І. М. РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	71
Капральцев Д. О., Баліка Л. М. РОЛЬ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА, ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА, РЕСТАВРАЦІЇ	74
Kasatkina-Kubyshkina O., Fridrikh A., Antonenko N., Poliatycho A. ESP IN INTERCULTURAL COMMUNICATION: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES FOR GLOBAL ENGAGEMENT	76
Kasatkina-Kubyshkina O., Fridrikh A., Antonenko N., Yuriichuk H., FROM CONFLICT TO COLLABORATION: ENHANCING PEACEBUILDING THROUGH INTERCULTURAL INTERACTIONS IN FORMAL AND INFORMAL SETTINGS	80
Кедрук Ю. Р., Стельмашук Ж. Г. ДО ПРОБЛЕМИ ТРИВОЖНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	84
Кирилюк О. О., Пустовіт Г. П. ТВОРЧЕ САМОВИРАЖЕННЯ ОСОБИСТОСТІ: ФЕНОМЕНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	86
Кисіль В. О., Янцур Л. А. РОЛЬ СУЧАСНИХ МУЛЬТФІЛЬМІВ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ	88
Кібаленко В. В., Медведєва М. О. РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЯК СТРАТЕГІЯ СТІЙКОСТІ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	90
Климух В. В., Шадюк О. І. СУЧАСНА АВТОРСЬКА КАЗКА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	92
Ковалевський А. В., Дубич К. П. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО СТВОРЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	96
Коваль Б. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ ТА ЇХ СИСТЕМ ЗА МОДЕЛЬНОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ НУШ	98
Король С. П., Петренко О. Б. ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ З БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ	100
Корнейчук Г. М., Шостак О. О. ТЕРАПЕВТИЧНІ МЕТОДИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ ІЗ РАС	101
Котяш А. М., Баліка Л. М. НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ	103

«ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ»

Кривичун Д. О., Совик Т. О. СИСТЕМА КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ З ФОРМУВАННЯ ЗВУКОВОЇ (ВИМОВНОЇ) СТОРОНИ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ ІІ РІВНЯ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	105
Кришук О. О., Пустовіт Г. П. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	108
Крупич В. М., Оксенюк О. В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ РЕКЛАМНОЇ КАМПАНІЇ	110
Кузнєцов О. А., Пустовіт Г. П. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЕКОНОМІКИ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	113
Кузьмич Г. Б., Малиновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІГОР І ВПРАВ У РОЗВИТКУ ГРАФОМОТОРИКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	115
Кушнір М. А., Горопах Н. М. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДНОГО ДОВКІЛЛЯ	118
Лебедева А. С., Янцур Л. А. НАРОДНІ СВЯТА ТА РОЗВАГИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК ЗАСІБ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ	121
Лохвич К. І., Петренко І. Ф. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ ОСОБИСТОСТІ»	124
Луцюк Ю. Ю., Шадюк О. І. СЕНСОРНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ЗАСОБОМ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР	128
Марчук Г. В., Дичківська І. М. ОСОБЛИВОСТІ СЛОВНИКА ДОШКІЛЬНИКІВ З РИНОЛАЛІЄЮ	130
Матковський А. О., Петренко О. Б. ОНОВЛЕННЯ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	133
Мельничук С. В., Войтович О. П. ТРЕНІНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ ГЕОГРАФІЇ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	136
Мельничук Я. В., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	137
Мосницька І. В., Стельмашук Ж. Г. ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ СТІЙКОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПОЗАКЛАСНІЙ ВИХОВНІЙ РОБОТІ	140
Мосницька Ю. М., Дичківська І. М. РОЗВИТОК СЕНСОРИКИ У ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ МОНТЕССОРІ-ПЕДАГОГІКИ	142
Нагорна Д. В., Горопах Н. М. ЗАСТОСУВАННЯ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР У КОРЕКЦІЇ ЗВУКОВИМОВИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	145
Ничай В. О., Павелків О. М. ВИВЧЕННЯ РАЦІОНАЛЬНИХ ЧИСЕЛ ЗА МОДЕЛЬНОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ НУШ	147
Огородник Л. В., Галатюк Ю. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ЗАДАЧ ЯК СКЛАДОВА МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	149
Осніцька Н. О., Мельник В. Й. ВПРОВАДЖЕННЯ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ РОЗВИТКУ SOFT SKILLS НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ В ЗЗСО	153
Паламар Н. М., Дубич К. П. ВИКЛИКИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ПЕРЕВЕРНУТОГО НАВЧАННЯ» НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	156

Перець В. В., Баліка Л. М. ЗМІСТ АНАЛІТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН	158
Попова Є. А., Гурський В. А. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ	160
Радчук Я. А., Совик Т. О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ З СИНДРОМОМ ДАУНА У ІНКЛЮЗИВНІЙ ГРУПІ ЗДО	162
Свиридюк Д. Т., Дубич К. П. ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ	164
Сергійчук В. В., Улюкаєва І. Г. РОЛЬ НАРОДНИХ ІГОР У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	166
Скрипнюк А. О., Маліновська Н. В. ВПЛИВ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ НА ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ НАВИЧОК СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	170
Тарковська Ю. М., Янцур Л. А. ТРАДИЦІЇ КОЗАЦЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕНТАЛІТЕТУ	172
Уманець С. В., Петренко С. В. ВИКОРИСТАННЯ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ	175
Ходорчук А. О., Сілкова Е. О. СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИЧНОГО В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	177
Чабан Н. В., Тітова Л. О. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ГЕЙМІФІКАЦІЇ У НАВЧАННІ	179
Чижевська К. В., Шалівська Ю. В. СУЧАСНИЙ СТАН ЦЬКУВАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.	181
Чугай А. А., Шалівська Ю. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	183
Чумак І. О., Горобаха Н. М., ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	185
Шиманська М. І., Горобаха Н. М. ЗАСТОСУВАННЯ ПЕЙЗАЖНИХ КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ ХУДОЖНИКІВ В ФОРМУВАННІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ	188
Юрим О. І., Косарева Г. М. ФОРМУВАННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМ КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ	191
Yakovenko D. O., Bohachyk M. S. THE ROLE OF INTERNET RESOURCES IN THE PROCESS OF LEARNING ENGLISH IN THE SECONDARY SCHOOL	193
Яремчук У. І., Горобаха Н. М. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ СВІТОГЛЯДУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В СЮЖЕТНО-РОЛЬОВИХ ІГРАХ	194
СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ	
Вашенюк А. О., Павелків Р. В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМЦЯ	197
Кудак М. М., Созонюк О. С. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПОДОЛАННЯ МІЖОСОБИСТІСНИХ КОНФЛІКТІВ У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ	199
Кундеренко І. В. ПСИХОЕМОЦІЙНІ РИЗИКИ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА У ПРОЦЕСІ НАДАННЯ ПСИХОСОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ: ВИГОРАННЯ, ВІКАРНА ТРАВМА ТА ВТОРИННА ТРАВМА	202
Паламарчук В. Б., Кулаков Р. С. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ МАРКЕТОЛОГІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	205

Паламарчук В. В., ПРОФЕСІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	Кулаков Р. С. СПІЛКУВАННЯ	ПСИХОЛОГІЧНІ СУЧАСНИХ	АСПЕКТИ ФАХІВЦІВ	208
Панащук І. М., Павелків Р. В.	ВПЛИВ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ ПЕДАГОГІВ			210
Редько В., Кулакова Л. М.	ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА			213
Сидоркевич Д., Павелків Р. В.	СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЗАГАЛЬНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ			216
Трофимчук М. М., Левчук І. Б.	ВИКОРИСТАННЯ КАЗКОТЕРАПІЇ У ДІАГНОСТИЧНІЙ РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА			218
Янкавс Ю. А., Кулакова Л. М.	КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ З ФІЗКУЛЬТУРИ І СПОРТУ			222
Яремчук І. І., Левчук І. Б.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АРТ- ТЕРАПЕВТИЧНИХ МЕТОДИК В РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА			224
СЕКЦІЯ ІІІ. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК				
Боднарюк І. Л., Крайчук О. В.	ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМЛИВОСТІ І ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ			227
Бордюк І. Ю., Кривцов В. В.	КЛАСТЕРНА МОДЕЛЬ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ 4D ДРУКУ			230
Боровець І. М., Ойцюсь Л. В.	МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МОРФОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ І ВИЗНАЧЕННЯ РОСЛИН			232
Головнич А. П., Каськів М. В.	БОРІТЬБА З ТЕЛОГЕНОВИМ ЕФЛЮВІЄМ ПІСЛЯ COVID-19			234
Губерницька Т. В., Ойцюсь Л. В.	СТАН, ПОШИРЕННЯ SOLIDAGO CANADENSIS L. НЕБЕЗПЕЧНОГО ІНВАЗІЙНОГО ВИДУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ			235
Колінко І. Ю., Сачук Р. М., Велесик Т. А.	ПРОБЛЕМИ ПОВОДЖЕННЯ З НЕПРИДАТНИМИ ВЕТЕРИНАРНИМИ ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОЇ УТИЛІЗАЦІЇ			237
Матвійчук С. О., Кривцов В. В.	СКАНУЮЧА ТУНЕЛЬНА МІКРОСКОПІЯ ПОВЕРХНІ КАРБОНОВИХ НАНОСТРУКТУР, ОТРИМАНИХ МЕТОДОМ ФРАГМЕНТАЦІЇ ПРОЛІТИЧНОГО ГРАФІТУ			239
Матляк А. М., Лисиця А. В.	ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ ФАКТОРІВ НА ДЕМОГРАФІЮ			241
Момот О., Марциновський В.	ВПЛИВ СТРЕСУ НА ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ССС УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ			244
Огородник Л. В., Галатюк Ю. М.	МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ			246
Самойл Б. С., Костолович М. І.	РОЗВИТОК АГРОВОЛЬТАЇКИ В УКРАЇНІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ			250
Сачук Р. М., Барило Б. С., Барило І. С., Велесик Т. А.	СТАНДАРТИЗАЦІЯ ВІТАМІННО-МІНЕРАЛЬНОГО ПРЕМІКСУ ДЛЯ РИБ: ПРИКЛАД ФОРМУЛИ «СУПЕР КОРОП БУСТ 2 %»			253
Сачук Р. М., Радзиховський М. Л., Дишкант О. В., Кацараба О. А.	ШЛУНКОВО-КИШКОВИЙ СИНДРОМ У ПОРОСЯТИ ЯК НАСЛІДОК ВНУТРІШНЬОЇ ТОКСИКАЦІЇ: ЕНДОЕКОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД			257
Сташук М. О., Мартинюк В. О.	ДО КОНЦЕПЦІЇ МЕЛІОРАТИВНОЇ ПРИРОДНО-АНТРОПОГЕННОЇ ГЕОЕКОСИСТЕМИ			259

Ткачук Ю. Т., Мельник В. Й. ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ	262
Туринський Д., Сяська І. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОПУЛЯЦІЙНОГО СКЛАДУ КОМАХ НЕКРОБІОНТІВ У МІСЦЯХ ОЗЕЛЕНЕННЯ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ	264
Шевчук В. В., Бордюк М. А. СТРУКТУРОВАНІСТЬ ТА МЕХАНІЧНІ ПАРАМЕТРИ ДЕНТИНУ	266

СЕКЦІЯ IV. МОЛОДИЙ ІТ-ФАХІВЕЦЬ

Гафич Є. М., Петренко С. В. ЦИФРОВА ОСВІТА ТА ЕДТЕСН: АВТОМАТИЗАЦІЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ	268
Гуменний Д. С., Шинкарчук Н. В. ВІРТУАЛЬНА РОЗРОБКА ПРОЄКТІВ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ ЗАСОБАМИ CISCO PACKET TRACER	270
Гурик Я. М., Шевцова Н. В. РОЗРОБКА ВЕБРЕСУРСУ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО СТВОРЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ОПИТУВАНЬ	273
Коротчук А. В., Петренко С. В. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ НА БАЗІ ПЛАТФОРМИ SALESFORCE	275
Кравчук І. В., Шинкарчук Н. В. МОНІТОРИНГ І УПРАВЛІННЯ СИСТЕМАМИ «РОЗУМНОГО ДОМУ» ЗАСОБАМИ WEBІОРІ	277
Кузьмич Р. І., Кирик Т. А. БЕЗПЕКОВІ МЕХАНІЗМИ У ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ ПІДТРИМКИ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	280
Лазарчук М. П., Петренко С. В. Е-ЖУРНАЛ АКАДЕМІЧНОЇ ГРУПИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	283
Назарчук Б. Г., Доронін В. О., Мороз І. П. ЗАСТОСУВАННЯ BLUETOOTH-ТЕРМОМЕТР ДЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗУМНОГО ДОМУ ТА В ПРОМИСЛОВOSTІ	286
Осмолович С. С., Бабич С. М. РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ «ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ПІДТРИМКИ ЕЛЕКТРОННОГО ОБІГУ ДОКУМЕНТІВ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ. КОНТИНГЕНТ СТУДЕНТІВ»	288
Семенюк Р. В., Шевцова Н. В. КРОСПЛАТФОРМНА ГРА НА UNITY 3D З ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИПЛЕЄРУ	289
Якимчук І. Ю., Шинкарчук Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМ НА БАЗІ ARDUINO UNO В НАВЧАЛЬНИХ ЦІЛЯХ ЗА ДОПОМОГОЮ TINKERCAD	291
Яковчук В. В., Петренко С. В. ІНФОРМАЦІЙНИЙ WEB-ПОРТАЛ ДЛЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ У МІСТІ РІВНЕ	292
Яловенко Л., Крайчук С. О. ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЕКАНАТУ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ	295
Ярошик В. Ю., Шинкарчук Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ INITIAL STATE ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ДАНИХ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ	298

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК, ПОЛІТОЛОГ

Байда І. П., Давидюк Р. П. РЕПАТРІАЦІЯ ЯК СКЛАДНИК ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОГО ПЕРІОДУ	300
Байда І. П., Михальчук Р. Ю. ПІДГАЙЦІ – МІСЦЕ ПАМ'ЯТІ ТИСЯЧ ЄВРЕЇВ	303
Байда І. П., Бондар І. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДЖЕРЕЛ ОСОБОВОГО ХАРАКТЕРУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ШКІЛЬНОЇ ІСТОРІЇ	305
Басюк Н. С., Гуменюк О. В. МІСЦЕ ІСТОРІЇ ПОВСЯКДЕННЯ У СУЧАСНІЙ ІСТОРИЧНІЙ ОСВІТІ	307
Бендюк Л. О., Вернюк Я. С. ДУХОВНИЙ ВСЕСВІТ СЛОВ'ЯН: ІСТОРИЧНІ ТА МІФОЛОГІЧНІ КОРЕНІ	309
Борис О. О., Михальчук Р. Ю. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	312

НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ШКІЛЬНОГО КУРСУ ІСТОРІЇ

Боярин О., Невинна Г. ОСВІТНЬО-НАУКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

314

Вознюк М. А., Карпукіна Т. О. АВАРІЯ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АТОМНІЙ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ 26 КВІТНЯ 1986Р.: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ ТА МАСШТАБИ. (СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД)

317

Гнип В. Т., Михальчук Р. Ю. СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ УГОРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 1956 РОКУ

325

Григорук В. О., Герасимчук Т. Ф. СТІЙКІСТЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

331

Дацюк І. В., Мартинчук І. І. МОЛОДІЖНІ СПОРТИВНІ РУХИ В ІТАЛІЇ ТА НІМЕЧЧИНІ У 1930-Х РОКАХ

333

Доценко Ю. С., Тітова Л. О. СТИМУЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ШКОЛЯРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ РОЗВИВАЛЬНИХ ІГОР

335

Дубінецька В. В., Михальчук Р. Ю. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ТА ЗАНЕПАДУ КОЛОНІАЛЬНОЇ СИСТЕМИ

337

Євтух Ю. І., Михальчук Р. Ю. ПІЗНАВАЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ ШКОЛЯРІВ У МЕТОДИЦІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ

340

Захаревич А. П., Михальчук Р. Ю. СЕЛО ВОВЧАК – ВАЖЛИВИЙ ЦЕНТР УПА-«ПІВНІЧ»

342

Льчук О. П., Токар І. В. ХАРАКТЕРНА ОСОБЛИВОСТІ ОРНАМЕНТУ ТРАДИЦІЙНОГО РЕМІЗНОГО ТКАЦТВА ЗАХІДНОГО ПОЛІССЯ

345

Кучер М. В., Карпукіна Т. О. ОСНОВНІ ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛОВ'Я

348

Латко А. С., Михальчук Р. Ю. СУТНІСТЬ ДЕГУМАНІЗАЦІЇ ТА ДЕПЕРСОНІФІКАЦІЇ ЖЕРТВ ГОЛОКОСТУ

353

Лесковець Д. В., Ворон О. П. ЕВОЛЮЦІЯ ТЕОРІЇ СПРАВЕДЛИВОЇ ВІЙНИ

357

Лівар В. В., Михальчук Р. Ю. ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА ЄЛИЗАВЕТИ І ТА ІЇ ВПЛИВ НА СТАБІЛІЗАЦІЮ ДЕРЖАВИ

360

Мельник В. В., Логвинчук І. А., Карпукіна Т. О. КАРПАТСЬКА УКРАЇНА 1938-1939: ЧОМУ ДЕРЖАВА НЕ СТАЛА РЕАЛЬНІСТЮ?

362

Мережа Д. А., Михальчук Р. Ю. ПРОБЛЕМАТИКА ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИХ ВІДНОСИН НА ПРИКЛАДІ ПІДКАМІНСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

369

Мережа Д. А., Бондар І. В. МІКРОІСТОРІЯ ЯК ЗАСІБ ВИВЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО КРАЄЗНАВСТВА (НА ПРИКЛАДІ ДОСЛІДЖЕННЯ СПОРУДИ БРОДІВСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ)

372

Миронюк А. В., Шеретюк В. М. ЧИ ІСНУВАЛИ СУЛТАНШІ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ, ОКРІМ РОКСОЛАНИ?

374

Муляр О. Ю., Герасимчук Т. Ф. ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ГІБРИДНИХ РЕЖИМІВ

378

Наріян І. А., Михальчук Р. Ю. ГЕНОЦИДИ ХХ СТ. ТА ЇХ НИЩІВНИЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ЛЮДСТВА

379

Науменко О. О., Карпукіна Т. О. ПРОТИРІЧЧЯ У ПИТАННЯХ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ МІЖ ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ, ПІВНІЧНОАТЛАНТИЧНИМ АЛЬЯНСОМ ТА ОРГАНІЗАЦІЄЮ З БЕЗПЕКИ СПІВРОБІТНИЦТВА В ЄВРОПІ

382

Олексійчук І. М., Валух Л. І. ОСНОВНІ ЗАСОБИ ТА КАНАЛИ ПОЛІТИЧНОЇ РЕКЛАМИ ПІД ЧАС ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ 2019 РОКУ В УКРАЇНІ

389

Пашко М. П., Михальчук Р. Ю. ТОПОНІМІКА СЕЛА ХИНОЧІ В РОЗПОВІДЯХ СТАРОЖИЛІВ

392

Порубенська В. О., Валюх Л. І. ГЕНДЕРНЕ КВОТУВАННЯ: СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ	394
Рабчевський Д. М., Ворон О. П. РЕЛІГІЙНІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗМІЦНЕННЯ ОКУПАЦІЙНОЇ ВЛАДИ НА СХОДІ УКРАЇНИ	398
Ревко Р. М., Десятничук І. О. ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ У СТАРШІЙ ШКОЛІ	401
Савош Ю. О., Михальчук Р. Ю. РЕЛІГІЙНІ ПАМ'ЯТКИ М. ЛЮБОМЛЬ	404
Селезень М. В., Добровичська В. А. МЕТОДИКА РОБОТИ З УСНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ В ГУРТКАХ МАЛОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ	406
Ситік А. І., Михальчук Р. Ю. ЄВРЕЙСЬКА ГРОМАДА ТА ГОЛОКОСТ У МІСТІ ДУБНО	409
Тарасюк Д. В., Десятничук І. О., Михальчук Р. Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ЖІНОК В УПРАВЛІННІ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ	412
Твердун А. В., Ворон О. П. ВИВЧЕННЯ РОЛІ МОНАРХІВ ДИНАСТІЇ ПЛАНТАГЕНЕТІВ У ФОРМУВАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	415
Ткачук М. В., Ворон О. П. ФОРМАЦІЙНА ВІЙНА У ПЕРІОД «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ» ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ НА УРОКАХ ІСТОРІЇ В СТАРШІЙ ШКОЛІ	418
Філіппов Н. О., Михальчук Р. Ю. ПАМ'ЯТЬ ПРО БАБИН ЯР, ЯК СИМВОЛ ГОЛОКОСТУ В УКРАЇНІ	421
Хома М. Ю., Михальчук Р. Ю. ГЕНОЦИД ВІРМЕН ЯК ЗЛОЧИН ПРОТИ ЛЮДСТВА	423
Чубай Д., Герасимчук Т. Ф. ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ В ПОЛІТИЧНІЙ РЕКЛАМІ	426
Ярмолук О. О., Візітів Ю. М. ПРОБЛЕМА ПРИСУТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН НА СТОРІНКАХ ШКІЛЬНИХ ПІДРУЧНИКІВ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ	428
СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ	
Воляннюк Г. М., Ясногурська Л. М. КОНЦЕПТОСФЕРА WEATHER В АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ	430
Мацюк О. В., Орел І. І. ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТ НІМЕЦЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З КУЛІНАРНИМ КОМПОНЕНТОМ (НА МАТЕРІАЛІ СУЧАСНИХ НІМЕЦЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ)	433
Мічуда Н. М., Мороз Л. В. МЕТАФОРИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ОБРАЗНО-ЦІННІСНОГО СКЛАДНИКА КОНЦЕПТУ «EDUCATION» В АНГЛОМОВНІЙ ПУБЛІЦИСТИЦІ	435
Савчук Р. О., Антончук О. М. ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОЄКТ У НАВЧАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ СТАРШОКЛАСНИКІВ	438
Климук В. В., Мороз Л. В. СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ POWER У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	440
СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ ЕКОНОМІСТ, МАРКЕТОЛОГ	
Бенчук С. О., Якубовська Н. В. АСПЕКТИ КОНКУРЕНЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЦЕМЕНТНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	444
Волошин А. І., Хомич С. В. ОГЛЯД РИНКУ CRM-СИСТЕМ В УКРАЇНІ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ	445
Гарбар С. П., Панюк Т. П. РОЗВИТОК ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	448
Сидорчук І. А., Заглинська Л. В. КОНКУРЕНЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ	451
Кохно Ю. О., Пляшко О. С. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У	453

ПРОГНОЗУВАННІ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМСТВА Лукомська О. І. ВПЛИВ ВІЙНИ НА ТРАНСФОРМАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА	455
Подлюзюк В. С., Паламарчук О. С. РОЛЬ МАРКЕТИНГОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	458
Созонюк В. М., Хомич С. В. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КРЕАТИВНІЙ ЕКОНОМІЦІ	460
Фрадинський О. А., Досенко Є. Р. КРЕДИТНИЙ РИНОК УКРАЇНИ ЗА УМОВ ВОЄННОГО СТАНУ	464
Шкода О. В., Паламарчук О. С. РЕФОРМУВАННЯ МОНЕТАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ: ПОГЛЯД НА ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАКТИКИ	466
Яковенко Р. О., Панюк Т. П. ХАРАКТЕРИСТИКА ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ ВЕЛИКИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З КРЕАТИВНОЮ ЕКОНОМІКОЮ	468
СЕКЦІЯ VIII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ	
Гринбокий Б. Л., Власюк О. П. ФІЛОСОФІЯ КАТЕГОРІЇ ВОГНЮ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН	471
Казначєєва Л. М., Хворостянюк І. В. ХРОНІКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ В МИСТЕЦЬКИХ ПРАКТИКАХ	474
Лобур О. О., Дзюбишина Н. Б. ФУНКЦІЇ МУЗЕЮ ЯК КУЛЬТУРНОГО ФЕНОМЕНУ	477
Парамонова В. А., Локшук І. М. СИМВОЛІЧНІ КОДИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА У СВІТОВОМУ КОНТЕКСТІ: ВІД ТРАДИЦІЇ ДО СУЧАСНИХ КУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК	480